

”Lova att inte skratta åt oss”

Efter många års frånvaro från de olympiska spelen är Afghanistan återigen med och deltar i spelen.

– Vi är lyckliga och det känns roligt att vi ska få skörda frukterna av vår träning, säger Marouf.

Text och bild: Börje Almqvist

Marouf är tränare för Afghanistans nationella boxningsteam som ska skicka två boxare till OS i Aten. Han var också medlem i den Afghanska olympiska kommittén under talibanåren. För Marouf och de andra idrottsmännen var talibanåren en svår tid. De verkade under konstiga regler och fick inte delta i Olympiaden i Sidney. Afghanistan var utesluten från olympiska sammanhang.

– Efter alla dessa år av krig och konflikt i Afghanistan är ett stort framsteg bara att delta, säger en lycklig Marouf.

Framförallt är det en stor sak för de idrottsmän som pendlade mellan hopp och förtvivlan när talibanerna försökte att skicka afghaner till olympiaden i Sidney, men misslyckades. Ett tag såg det riktigt bra ut, men talibanerna snubblade på målsnöret och fick inte ens skicka observatörer till olympiaden som gick av stapeln i oktober 2000.

Tävla individuellt

Först hette det från den olympiska kommittén att afghanska idrottsmän skulle få delta individuellt och inte representera Afghanistan. Så lät det fram till ett par veckor före spelens början. Men talibanerna gav inte upp hoppet om att få delta som nation och skickade en delegation till Lausanne för att tala för sin sak. De hävdade att det hela handlade om att de blev diskriminerade för att de inte skickade

Marouf bredvid en av säckarna i träningslokalen.

några kvinnliga idrottare, något de heller inte var ensamma om. Så långt gick allt i händerna på talibanerna, men sedan drog idrottsministern för stora växlar av att de skulle få prata med den olympiska kommittén.

– Det här betyder att de har erkänt oss... Det betyder att våra problem med Internationella olympiska kommittén (IOK) är över, hävdade idrottsministern.

Men det var droppen som fick IOK:s bågare att rinna över. Man ändrade sig och beslöt att inga afghaner skulle få delta och att talibanerna inte ens skulle få ha med några observatörer. För de flesta inom den Afghanska olympiska kommittén kom det inte som någon överraskning. Inte heller för Marouf.

Talibanregimen inte erkänd

– Vi var besvikna, men förstod att vi inte skulle få vara med eftersom talibanregimen inte var erkänd. Vi boxare hade ingen tanke på att få delta eftersom de internationella reglerna

för boxning inte tillåter att boxare har skägg.

Enligt talibanernas lag var män inte tillåtna att ens ansa skägget, vilket gjorde att afghanska boxare och brottare var helt uteslagna från att delta i idrottsevenemang utomlands. Och att raka av sig skägget när de lämnat landet för att få delta i en turnering var det ingen som vågade. Då skulle de ha blivit straffade när de kommit hem. Någon större framgång hade de förmodligen inte haft i vilket fall som helst.

– Under talibanerna fick vi inga resurser. Den före detta chefen för den religiösa polisen, som var idrottsminister, var inte intresserad av sport. Han ville göra om den Afghanska olympiska kommittén till något slags religiös organisation, säger Marouf.

Nya metoder och ny teknik

Efter misslyckandet med Sidney-olympiaden dröjde det två år fram till de Asiatiska spelen i Pusan i Korea i augusti 2002 innan Afghanistan fick vara med i ett större internationellt idrottssammanhang. Det var första gången sedan 1994 som Afghanistan deltog i de Asiatiska spelen. Det gick inte speciellt bra, men det har gått bättre sedan dess.

– Nu har vi lärt oss nya metoder och ny teknik. Jag tror att vi ska nå bättre resultat i Aten, säger en optimistisk Marouf.

Efter intervjun går vi från det afghanska boxningsförbundets anspråkslösa lokal på stadion i Kabul till boxarnas träningslokal.

– Vi kan gå dit om du lovar att inte skratta åt oss, säger Marouf innan vi beger oss dit.

Väl i lokalen förstår jag varför. Allt de har är två hemmagjorda sandsäckar och boxningsringen lyser med sin frånvaro i den tomma lokalen. ■